

Spørgsmål 5.

En nærmere begrundelse for de under b., jfr. anmærkninger II, side 386, søgte nye stillinger udbedes.

Svar:

De søgte stillinger er dels 1 stilling som fuldmægtig, sekretær (A.C.) til sundhedsstyrelsens lægemiddelafdeling og dels 1 stilling som ingeniør (I.S.) til institut for strålehygiejne. Finansministeriet har i skrivelse af 30. september 1977 meddelt, at lønningsrådet ikke har kunnet tiltræde oprettelsen af de to stillinger, som derfor vil blive udtaget ved ændringsforslag til finanslovsforslaget.

Spørgsmål 6.

Idet henvises til anmærkninger II side 387, særskilt vederlæggelse, udbedes en belysning af de sagkyndige rådgiveres arbejdsindsats.

Svar:

I § 8 i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse med senere ændringer er det fastsat, at indenrigsministeren beskikker et antal særligt sagkyndige til i fornødent omfang at bistå sundhedsstyrelsen.

Ifølge centralstyrelsesloven udgør de særligt sagkyndige endvidere under forsæde af medicinaldirektøren sundhedsstyrelsens sagkyndige råd, på hvis møder medicinaldirektøren forelægger en oversigt over sundhedsstyrelsens virksomhed, ligesom spørgsmål af principiel betydning for landets sundhedsforhold gøres til genstand for drøftelse.

Baggrunden for den i centralstyrelsesloven fastlagte ordning er, at sundhedsstyrelsen i sin tilsyns- og rådgivningsvirksomhed dækker meget omfattende udsnit af samfundslivet og derfor har behov for sagkundskab, som ikke fuldt ud kan tilvejebringes ved ansættelse af daglige medarbejdere i styrelsen. Den stadige udvikling, som finder sted på lægevidenskabens og sundhedsvæsenets område samt inden for lægemiddelområdet, har medført, at behovet for sagkyndig rådgivning på højt kvalificeret niveau inden for de forskellige specialområder er stigende. Sundhedsstyrelsen anser derfor rådgiverordningen for et ubetinget nødvendigt led i sagsbehandlingen på en lang række felter og et uundværligt supplement til den sagkundskab, der er repræsenteret i styrelsen.

Den nuværende ordning har senest været taget op til generel vurdering i 1972 og 1973, hvor det hidtil noget større antal sagkyndige blev reduceret til det nuværende antal, i alt 22. Den eksisterende fordeling på specialer og honorarer (2.400 kr. og 3.600 kr.) blev fastsat på daværende tidspunkt.

De særligt sagkyndige har hidtil været beskikket for en 6-årig periode med mulighed for genbeskikkelse og med en aldersgrænse på 70 år.

De sagkyndige rådgivere benyttes inden for deres faglige speciale i vidt omfang som repræsentanter for sundhedsstyrelsen i kommissioner og udvalg og deltager desuden i anden mødevirksomhed, i behandlingen af EF-sager samt i votering som led i sagsbehandlingen dels i sager om udsendelse af cirkulærer og retningslinjer til læger, medicinalpersonale og sygehusmyndigheder etc., dels i et betydeligt antal enkeltsager.

Benyttelsen af de sagkyndige rådgivere veksler selvsagt i forhold til sundhedsstyrelsens afdelingers faglige område, men generelt gælder, at de fleste afdelinger benytter de sagkyndige rådgivere.

I behandlingen af klagesager og sager om tilsyn med medicinalpersonale inddrages de fleste af de sagkyndige, nogle jævnligt og de sagkyndige i kirurgi, intern medicin, pædiatri og almen medicin overordentligt hyppigt. Disse sager kan være særdeles belastende på grund af de ofte komplicerede sagsforhold, det omfattende aktmateriale og deltagelse i møder.

På det trafikmedicinske område forelægges et meget betydeligt antal enkeltsager for de sagkyndige i neuromedicin, øjensygdomme og intern medicin.

Inden for lægemiddelområdet gøres der navnlig brug af de sagkyndige i apotekervæsen, farmakologisk toksikologi, gynækologi og obstetrik og dermato-venerologi.